

Z dopisů redakci

Proč to všechno?

A že zrovna na vánoční svátky si ten prachspřstý covid-19 vybere na sto procent svoji odměnu tak, že uzavře lidi doma, znemožní jim vánoční atmosféru, jako jsou vánoční trhy!

Celý rok se na to všichni těšíme, vždyť jsou to nejkrásnější svátky v roce, kdy lidé k sobě mají blíže a jsou dojatí, srdeční. Jako by měli všichni srdce na dlani.

Krásná atmosféra, hudba, která povznáší, kostelní mše a divadelní programy s vůní Vánoc, to už opravdu znám jen z pohádky. Poslední dobou jako by se svět změnil a lidé v něm jen trpí.

Ale proč trpí? Protože příroda je nemocná, nejdříve ji zasáhl kůrovec a zlikvidoval stromy, a musely se pokácet, vzduch je bez ozonu a kyslíku hodně těžký a teď ji zasáhl covid-19 a za všechno může člověk.

Člověk, který si neuvědomil, že stromy budou umírat a pak jsou na řadě lidé.

Dobře znám ten pocit, když se nemůže dýchat a lékaři jsou v tomto případě i bezmocní. Kterí vidí a hledí na člověka, jak se mu krátí život a nemůžou nic udělat.

I kdyby se snažili sebevíc, tak covid je silnější. Je mi líto zdravotníků všech. Jen nechápu, proč jim nechtějí lidé pomoci!

Osobně jsem covid prodělala a není to nic příjemného, díky očkování jako astmatička jsem ho docela přelstila a mám radost, že mě nepoložil do nemocnice na přístroj.

Co ale nechápu je, že váno-

ní trhy jsou zakázané, a supermarkety jedou na plný plyn otevřené.

Chápu to dobře, že je to proto, aby zničili drobné podnikatele a nenažranci cizích zemí se napakovali?

A lidé je v tom podpořili? Tím, že jím budou dělat velké tržby i za cenu, že tam spíše si covid donesou domů a nakazí celou rodinu?

A nebo je to má donutit k očkování?

Toto by si měl každý vlastně uvědomit, zda se očkovat a přežít, nebo neočkovat a zemřít s vědomím, že kvůli mě budou lidé moci chodit za zábavou, a nebudou vánoční trhy, nebudou restaurace, ale já jsem spokojený, protože nejsem očkovaný. A tak raději skončím na ARO.

Pravda je to, že i když jsem očkovaná, tak covid dostanu, má ale lepší průběh a více jistoty na uzdravení. A to je právě ten začarovaný kruh.

Lidé by si měli uvědomit, že covid se nedá zničit, pouze dobrá imunita a odolnost a něco, co ho může zarazit. Proto jsem nespokojená a naštvaná, že nejsme rozumní a raději obětujeme vše, co nás baví, i vánoční svátky, na které se všichni moc těšíme.

Všem lékařům, sestřičkám, personálu - přeji hodně sil a energií ten nápor zvládnout. Uvědomuji si, že jsou to také jenom lidé - mámy a tátové od rodin s těžkým povoláním.

Jinak všem přeji krásné Vánoce a lepší nový rok 2022.

Eva Hubená



Miloš Vystrčil

V Jihlavě máme památník Klíče, u kterého se pravidelně scházíme 17. listopadu a byl jsem velmi rád, že se nás tam před necelými dvěma týdny sešlo zase o trochu více než před rokem a děkuji za příjemná setkání a debaty. U Klíčů jsme si připomínali, jak jsme před 32 lety nastoupili cestu ke svobodě a demokracii, jak

Výzva: Dejte o sobě vědět!

Na www.jihlavske-listy.cz dáváme prostor i vám, našim čtenářům.

Pro sekci Čtenáři píší JL nám můžete napsat svůj tip, postřeh, zajímavý článek, poslat fotku z výletu, besídky vašich potomků... Je to jen na vás.

Nejzdařilejší příspěvky nebo fotky zveřejníme i v tištěných JL.

Pojďte s námi tvořit nejstarší české noviny.

-red-

Klíče

na té cestě klíčujeme, jak klopýtáme a třeba také opakovaně úspěšně překonáváme různé překážky.

Také jsme si říkali, že slovo klíče má konkrétní i symbolický význam a že kromě konkrétního odemykání a zamykání dveří můžeme symbolicky cinkáním klíči někoho někam vyprovázet nebo posílat nebo se například symbolickým hledáním klíčů nebo klíče můžeme pokoušet řešit obtížnou nebo složitou situaci.

V současné době hledáme hned několik takových pomyslných klíčů. Určitě nejvíce bychom dnes potřebovali „klíče“ ke „covidu-19“. Kromě toho, že jeden asi ten největší klíč má zatím v rukou vláda v demisi, která se snaží situaci řešit například zaváděním různých pravidel a opatření, musím znovu připomenout, že jeden malý a přesto důležitý klíč má k dispozici jeden každý z nás. Snižování rizikových kontaktů a například také to, zda se necháme nebo nenecháme očkovat je

totiž v naprosté většině případů v našich rukách a záleží často právě zejména na našich rozhodnutích a na našem chování.

Další symbolické klíče, které po volbách hledáme, jsou klíče k sestavení nové vlády, která bude mít podporu Poslanecké sněmovny. Nového premiéra Petra Fialu pan prezident v neděli jmenoval, přesto dokud prezident Miloš Zeman nejmenuje na návrh Petra Fialy ostatní ministry a nepověří je řízením ministerstev, bude nadále vládnout vláda v demisi pod vedením premiéra v demisi Andreje Babiše.

I vzhledem k situaci, ve které se nacházíme, je naprosto zřejmé, že nutně a rychle potřebujeme novou vládu. Veškeré případné průtahy při jmenování vlády Petra Fialy jsou ke škodě nás všech. Například v oblasti zvládnání pandemie, v oblasti přípravy změn rozpočtové politiky nebo přípravy opatření v oblasti cen energií je třeba situaci rychle a jednoznačně řešit, a to dlouhodobě, předvídatelně a nejlépe i s vizí. A

to již by logicky měla dělat nová vláda Petra Fialy.

Kdo z Vás politiku alespoň trochu sleduje, tak si také musel všimnout, že činnost a viditelnost některých ministrů v demisi oproti jejich činnosti před volbami se stala diplomaticky napsáno mnohem méně viditelnou. Přitom právě práce na plný plyn a informování médií patří mezi základní povinnosti všech ministrů a je v současné době velmi potřeba. A noví ministři si rozhodně žádnou „neviditelnost“ nebudou moci dovolit.

Jsem proto přesvědčen, že odpovědný přístup a odpovědné hledání klíčů k nové české vládě spočívá v rychlém jednání a rychlém jmenování celé nové vlády Petra Fialy. Pokud existují problémy, je nutné je řešit korektním jednáním co nejrychleji a snažit se nalézt dohodu při respektování příslušných článků Ústavy a ve prospěch občanů České republiky.

(Autor je předsedou Senátu PČR)

Výzva pro čtenáře JL: Jak jste se seznámili?

Člověk za svůj život potká spoustu lidí a naváže s některými z nich mnohá přátelství.

Máte dobrého kamaráda, kamarádku, na které se můžete spolehnout? Jsou vám oporou v každé situaci? Dokáží vás rozesmát, pobavit... Když je třeba, mají vždy po ruce radu na uklidnění?

A co vaše lásky? Jaké byly? Jak jste se k sobě dostali s vašimi polovičkami? Bylo to nečekané? Jak jste se dali dohromady?

Máte někoho, na koho máte pěknou vzpomínku? Nebo někoho, kdo vás provází celý život, a

vy nevíte, jak mu poděkovat?

Můžete tak udělat prostřednictvím naší vzpomínky.

Napište nám o svých kamarádech, přátelích, láskách, partnerech. Vzpomeňte si na vaše společné chvíle, přibližte historky, připomeňte první rande, svatbu... Je to na vás. Přiložit můžete i foto.

Své příspěvky posílejte na e-mail: klukan@jihlavske-listy.cz nebo na adresu Jihlavské listy, Fritzeva 34, 586 01 Jihlava.

-red-

Školy, představte se nám

Školou se nesl duch devadesátek

Desítky bývalých studentů a dalších zvědavců navštívily první říjnový den jihlavskou Školu ekonomiky a cestovního ruchu. Slavila totiž tři desítky let od svého založení.

Celý den se nesl v duchu 90. let, kdy škola vznikla. Studenti i učitelé na sebe „navlékli“ dobovou módu tatínek, maminek, mnohde stále zapomenutou doma v šatnících a vítali návštěvníky. K vidění na škole byly i tehdejší pomůcky, psací stroje, první počítače, učebnice, výukové magnetofony... Školou se nesla hudba právě devadesátých let. Největším orýškem pro studenty byl „klasický“ telefon. Opravdu netušili, jak se s ním volá.

David Vítek, ředitel

Školy ekonomiky a cestovního ruchu Jihlava

Foto: archiv školy



Výuka dějepisu naživo



Poslední týden v říjnu jsme pracovali v rámci hodin dějepisu na referátech z doby první světové války. Mohli jsme si zvolit jedno ze tří témat - osobnosti, legionáři nebo, kdo měl možnost, dohledat informace o svých předcích, kteří zažili válku.

Abychom si rozšířili obzor a dozvěděli se něco víc, navštívili jsme „legiovlak“, který na nás čekal v celé své kráse na hlavním vlakovém nádraží. Hned na začátku nás přivítali pánové v dobových uniformách legioná-

řů a provedli nás po celé vlakové soupravě.

V prvním vagónu jsme se podívali na krátký dokument o legionářích, vlaku, který jezdil po Transsibiřské magistrále, a o historii československých legií. Po skončení dokumentu se nás ujal jeden z mužů a zavedl nás do dalších vagónů, kde jsme se seznámili s jejich využitím - generálova pracovna a ložnice, obytná část pro rodiny s dětmi, dílna, ošetrovna nebo obrněný vagón s dělem.

Mimo jiné jsme se dozvěděli,

že si legionáři své vagóny různě zdobili a vybavovali podle toho, jaké dovednosti ovládali. Někteří naši spolužáci využili i možnost vyhledat si informace o svých předcích - legionářích.

Potom jsme se s panem průvodcem rozloučili a odešli s nadšením a hlavou plnou nových informací z doby 1. světové války a československých legií.

žáci 9. ročníků
ZŠ a MŠ Jihlava,
Nad Plovárnou 5
Foto: archiv školy

Knihy a lidé kolem knih



Jak povzbudit děti ke čtení? Jak je vtáhnout do světa knih? Jak jim předat radost z jednoho z největších lidských vynálezů, díky kterému mohou poznávat svět, vnímat krásu, přemýšlet o dobrém i zlém, a prožít spoustu dobrodružství?

Pokoušeli jsme se o to v „pochmurném“ listopadovém měsíci nejrozličnějšími způsoby.

Začali jsme průzkumem městské knihovny, naučili jsme se v ní orientovat, bylo nám představeno mnoho knih, ve kterých jsme si hned začali listovat a číst. V tichém kostele sv. Kříže jsme si své oblíbené knihy vzájemně představovali, díky anketě leccos zjistili o svých čtenářských zvyklostech a pak našli tiché místočko k začtení. V „opravdickém“ knihkupectví se zápisníkem v ruce jsme našli nejdražší i nejlevnější knihu (zděšili se z jejich drahoty), dětské knihy i

oblíbeného autora.

O knihách existuje hodně myšlenek a citů, třeba: „Knihy jsou pro lidi tím, čím křídla pro ptáky“ nebo „Bojte se člověka, který přečetl jen jednu knihu“. Porozumět jim a zaujmout k nim svůj postoj, i o to jsme se pokoušeli. S knihami se dají hrát i nejrozličnější hry: rozdělovat je podle žánrů, stavět pyramidu nebo se ve skupině dohodnout o jedné jediné, kterou si vezmeme na pustý ostrov. A my jsme s knihami běhali i štafetu! Krtek to nevyhrál... Podívali jsme se i do tajemné knihovny pod střešou střední průmyslové školy a objevili anti-kvartát Krmítko pro duši, kde knihy dostávají druhou šanci.

Setkali jsme se i s živou spisovatelkou Ivanou Fexovou a zahrnuli ji svými otázkami, uspořádali jsme burzu knih a dokonce se jednu knihu pokusili napsat, ilustrovat i svázat.

Celý měsíc nás provázela píseň „Kolik je na světě ... knih ...“, tu si zpíváme teď všude. A vznikla spousta fotografií, kdy jsme se s knihami fotili na nejrozličnějších místech a snažili se vyladit název knihy s foceným prostředím. (Díky za inspiraci ZŠ Kunratice).

Jednu knihu jsme doslova „prožili“. Vyprávěla nám o ní paní knihovnice v pobočce knihovny na Březinkách, četli jsme si z ní a pak některé kapitoly napodobovali, takže jsme například ochutnávali řířokurky, šumlenku a chytali sny! Ten příběh doporučujeme: Obr Dobr od R. Dahla. Dočkal se i zfilmování, ale než si pustíte film, třeba i v angličtině jako my, přečtěte si nejdřív knížku. Stojí to za to!

Šárka Kosinová,
Alena Tkadlečková,
3.B ZŠ Demlova
Foto: archiv školy